

ایران

- صاحب امتیاز:** خبرگزاری جمهوری اسلامی
- مدیر مسئول :** محمدحسن روزی‌طالب
- سردبیر:** حسام‌الدین برومند
- معاون فنی:** محمدملعلی اکبری
- دبیران:** مصطفی عیوضی (سیاسی)
- مهدی مهرپور(اقتصادی)
- مصطفی وثوق‌کیا(فرهنگی)

- آزاده سهرابی (اجتماعی) « بنفشه غلامی (جهان)
- لیدا فخری (اندیشه) « محمدرضا عزیزی (گزارش)
- زهرا کشوری (زیست‌بوم). « سعید زاهدیان (ورزشی)
- مهدی کلهرزاد(اجرایی)
- حجت حکیمی (صفحهٔ‌آرایی)
- محسن جانی‌پور (ویراستاری) « ابوالفضل نسایی (عکس)

نقل قول

مصطفی رحماندوست شاعر

سعید فلاح‌فر پژوهشگر هنر

عکاسی علیه عکاسی ابداع هیجان انگیز «چرخ» یکی از مهم‌ترین عناوین تاریخ ابداعات بشری است. اما در حال حاضر ساخت چرخ - حتی با پیچیده‌ترین فناوری‌ها هم - نه با آن هیجان تاریخی برابری می‌کند و نه تناسبی با عنوان ابداع و خلاقیت دارد. بسیاری از رویدادها و آثار هنری شباهت‌هایی به این مثال دارند. یافته‌های باستان‌شناسی پر از نمونه‌هایی است که فهرست تاریخ هنر را پرپار می‌کنند اما غیر

از اینکه متعلق به تاریخ هنر و روند تکامل هنر هستند، حضور امروزین آنها در مقابل مخاطب شکلی متفاوت از نقش هنری و تاریخی آنها دارد. این آثار همیشه قابل تحسین می‌مانند اما تکرار و تقلید آنها را هم نمی‌توان متناسب به مفهوم امروزین هنر دانست. جریانات هنری هم تابع چنین قاعده‌ای بوده و خارج از بسترهای اجتماعی و تاریخی و… مفهوم و عملکرد اصلی خود را از دست می‌دهند. از جمله؛ سرعت تحولات عکاسی، این ضریب تاریخی را به عنصر زمانی فشرده‌تر و کوتاه‌تری برای «هنر معاصر عکاسی» تبدیل کرده است.

اگر به اولین نمایشگاه‌های هنر عکاسی برگردیم، موضوع عکس و شفافیت تصویر به دو رکن اصلی برای معیار تبدیل می‌شوند. بویژه عکاسی ایران بعد از انقلاب اسلامی که عمدتاً از میان عکاسی مطبوعاتی و خبری ظهور کرده بود. جزئیات دقیق عکاسی از یک شاخه گل، شکوه یک بنای تاریخی، جذابیت منظره و… برای برگزاری یک نمایشگاه کافی بود. بتدریج این نگاه به عکاسی هم در بین عکاس‌ها و هم در بین مخاطب تغییر کرد و تعاریف تازه‌تر و حتی پیچیده‌تر هم در فضای هنری عکاسی ایران شکل گرفت. علاوه بر نگاه‌های سبکی و فلسفی، یکی از واکنش‌ها به وضعیت موجود آن روزها عبور از اصالت موضوع به سمت اولویت خود عکس و نگاه عکاسانه بود.

مثلاً عده‌ای سعی کردند با عکاسی از موضوعات معمولی و پیش پا افتاده، بر اهمیت عکس و نگاه عکاسانه تأکید کنند. کمی هم متأثر از برخی جریانات نقاشی بودند که به نقاشی را دایاتور شوقافز و کلید پرزیز برق و فکسه ظروف آشپزخانه و… روی آورده بودند یا نگاه ساده تری به طبیعت و عناصر شهری داشتند. حتی این کار را نشانه تزیینی و خصوصیات جهان بینی شخصی فرض می‌کردند. (نمی‌خواهم این دوره را مستقیماً با حرکت‌های «هنر ضد هنر» و مینیمالیسم … مقایسه کنم.) -حالا چند دهه از آن مقطع زمانی می‌گذرد و متأسفانه هنوز عده‌ای تصور می‌کنند عکاسی ضد موضوع، عکاسی بی‌هدف، عکاسی انتقالی و عکاسی از چیزی که ذاتاً تصویری نیست و ارزش بصری ندارد، همچنان از یک رویکرد اعتراضی، خلاقانه و آونگارد محسوب می‌شود. در میان جریانات امروزی، عکاسی از رویداد خالی از تصویر عکاسانه و منفعل - بدون دلایل ماهوی قابل انتقال و درک به زبان عکاسی - حاوی معنای هنرمندانه‌ای نیست. اهمیت دادن هدف‌مند به بی‌اهمیت‌ها، ممکن است نتیجه‌بخش باشد اما عکاسی از بی‌اهمیت‌ها، خود به خود اهمیتی ندارد.

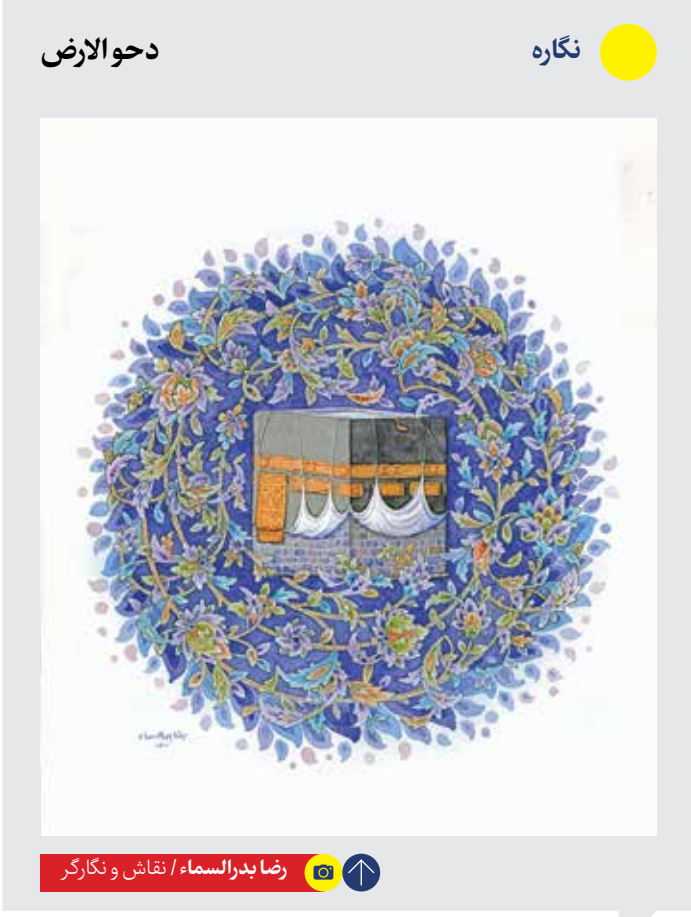
نکته

حبیب احمدزاده نویسنده

امام صادق(ع):
به درستی که خداوند زمین را از زیر کعبه تا منا حرکت داد، سپس از منا تا عرفات و سپس از عرفات تا منا، پس زمین از عرفات و عرفات از منا و منا از کعبه گسترش یافت.
کتابی، ۱۳۸۴ق.ج، ۴ص،۱۸۸:کتاب حج

سخن روز

فضای مجازی

درباره تصاویری از غذاها اگر آدم بودند، جنجال ارتباط پرچم زاین با ژنرال اطلاعاتی اوکرایین، معرفی یک کتاب درباره زندگی پدر رهبر معظم انقلاب و پاسداشت یاد برادری که پژوهشگر حوزه موسیقی بود، از مطالای است که در فضای مجازی امروز می‌خوانید.

غذاها آدم بودند» منتشر کرده است. او در این باره نوشته است: «خب، برای تنوع هم که شده، موقتاً بریم سراغ به موضوع دیگه! قسمت اول «اگه غذاها آدم بودن»، مجموعه شهر و استان‌ها هنوز ادامه داره و همینطور قسمت قسمت براتون میدارم ان‌شاء‌الله. مثل همیشه تأکید می‌کنم و برای این تأکید مؤکدم دلیل دارم(!) که ما هیچ کدوم محور خلقت نیستیم. یکی هستیم از چند میلیارد و باید باور کنیم فکر، سلیقه، عقیده و نظر ما همون قدر اهمیت داره که مال دیگران داره. یاد گرفتن این موضوع که آدم‌ها رو همونطور که هستن ببذیریم و نخواستیم ذهنیت‌های خودمون رو بهوشون دیکته کنیم کمک میکنه دنیا جای بهتری برای زندگی باشه. من به عنوان یکی از ششت میلیارد آدم، ذهنیت خروم از غذاها رو تقدیمتون می‌کنم. امیدوارم لذت ببرید.»

الهام عابدینی، پژوهشگر و مجری و خبرنگار تلویزیون در توئیترش درباره جنجال وجود پرچم ژاپن پشت‌سر ژنرال اوکراینی در شبکه‌های اجتماعی نوشت: «ویدیویی از کريل بودانوف، رئیس سرویس اطلاعاتی اوکراین منتشر شد که ۳۰ ثانیه در سکوت به دوربین نگاه می‌کنه. چند روزی بود گفته می‌شد این فرد کشته شده و احتمالاً این ویدیو برای رد اون شایعه است. اما نکته مهم این ویدیو که توجه ژاپنی‌ها رو جلب کرده، وجود پرچم ژاپن پشت‌سر ژنرال بودانوف. به تازگی در پارلمان ژاپن قانونی تصویب شده که این کشور می‌تونه تولید تجهیزات نظامی خودش رو افزایش بده و نخستین بار پس از جنگ جهانی دوم اجازه صادرات سلاح به کشورهای دیگه هم خواهد داشت. این می‌تونه گامی مهم برای تغییر پند ۹ قانون اساسی و ایجاد ارتش رسمی باشه. حالا بعد از تصویب این قانون و این پرچم پشت‌سر ژنرال اوکراینی که البته هنوز به صورت رسمی چیزی گفته نشده اما گمانه‌زنی‌هایی میشه، به نظر می‌رسه ژاپن می‌خواد نقشی فعالانه‌تر به نیابت از امریکا در مقابله با چین و روسیه و افزایش نقش آفرینی در عرصه بین‌المللی ایفا کنه.»

معرفی کتابی جالب درباره آیت‌الله سید جواد خامنه‌ای
محمدصالح مفتاح، روزنامه‌نگار ضمن انتشار عکسی از کتاب «زندگی اینجاست» نوشته مهدی قزلی در توئیترش این کتاب را معرفی کرد و نوشت: «کتابی خواندنی درباره زندگی فقیه زاهد آیت‌الله سید جواد خامنه‌ای (پدر مقام معظم رهبری). این کتاب مجموعه روایت‌های کوتاه از سبک زندگی ایشان است که نکات جالبی در مورد ارتباط ایشان با امام خمینی، علامه طباطبایی، آیت‌الله کاشانی و… گفته. ایشان از میرزای نائینی، سیدابوالحسن اصفهانی، محمدحسین غروی کهمپانی و آقا ضیاء عراقی اجازه اجتهاد داشته. در این کتاب از جلسات اخلاق آیت‌الله قاضی هم گفته.»

پاسداشت یاد برادر
عبدالحسین مختاباد، خواننده ضمن انتشار تصنیف قدیمی «مجنون بی‌لیلا» متعلق به سال ۱۳۹۵ یاد بردارش، ابوالحسن مختاباد، پژوهشگر حوزه موسیقی را که اواخر سال پیش درگذشت، گرامی داشت و نوشت: «ابوالحسن عزیزم؛

پنداشتی که کوره سوزان عشق من

دور از نگاه گرم تو خاموش می‌شود

پنداشتی که یاد تو این یاد دلنواز

در تنگنای سینه فراموش می‌شود»

- تلفن**: ۸۸۷۶۱۷۲۰؛ شماره: ۸۸۷۶۱۲۵۴؛ ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵
- پيامک**: ۴۵۱۳۱۳۰۳۰۰۰؛ روابط عمومی: **نشانی**: تهران خیابان خرمشهر،شماره ۲۰۸
- صندوق پستی**: ۵۳۳۸۸-۱۵۸۷۵
- چاپ**: چاپخانه‌های همشهری، شرکت چاپ جام‌چم
- سازمان آگهی‌های روزنامه ایران**: دارنده گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT
- پذیرش سازمان آگهی‌ها**: ۱۸۷۷۲(۰۲۱)
- انتشارات مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران**: ۵-۸۸۵۴۸۸۹۲

کلاکت

سعیدمستغنی منتقدفیلم

شخصیت

«سوپرمن»

در سال

به ۱۹۳۳

صورت

داستان

مصور

(کمیک

استریپ)

توسط

دو جوان

یهودی به

نام‌های

«جری

سیگل»

و «جو»

شوستر»

براساس

اسطوره‌های

عهد عتیق

خلق شد.

سوپرمن در

واقع نشانه

رؤیاهای

امریکای

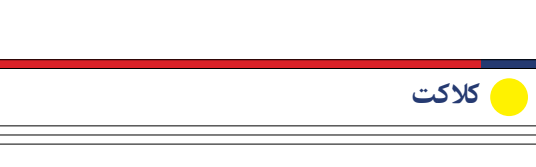
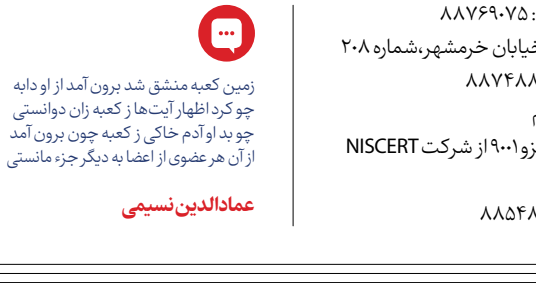
جدید بود

که توسط

اشراف

یهود شکل

می‌گرفت

به بهانه اکران تازه‌ترین قسمت اسپایدرمن

سوپر هیروها، امریکا را به خود آوردند!

از دوم ماه ژوئن جاری، بازهم تصاویر «اسپایدرمن» دیگری در قالب انیمیشن و تحت عنوان «اسپایدرمن: آن سوی دنیای عنکبوتی» یا Spider-Verse Man: Across the Spider-Verse برپرده سینماها رفت تا تماشاگر امروز جامعه امریکا در هزاران سالن سینما به تماشای آن بنشینند و آرزوهایش را در وجود آن قهرمان سرخ و آبی پوش ببینند که از در و دیوارها مثل آب خوردن بالا می‌رود، تارهای عنکبوتی‌اش را همچون رشته‌های طناب به گوشه و کنار ساختمان‌های مرتفع کبر می‌دهد و بوسیله آنها از این سو به آن سو می‌پرد تا با قدرت شگفت‌آورش، دشمنان جامعه انسانی را که خیبت و بدجنس و طماع هستند، نابود کند. این قسمت «اسپایدرمن» یا «مرد عنکبوتی» بعد از چندین فیلم که توبی مک گوایر، اندرو کارفیلد و تام هالند نقش اسپایدرمن را بازی کردند، در واقع دنباله کلی انیمیشن به نام «درون دنیای عنکبوتی» محسوب شده که فعلاً طی این یک هفته نمایش، کلی رکوردهای فروش و استقبال مخاطبان را شکسته است.

سوپرهیروها یا فوق قهرمان‌ها از کجا آمده‌اند؟

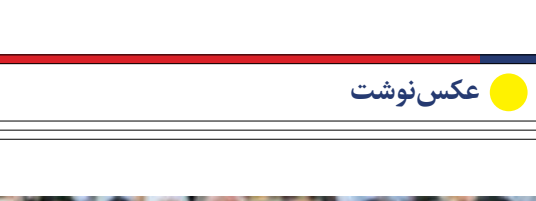
در واقع این قهرمانان خیالی و به اصطلاح سوپرهیروها، توسط اشراف یهود مهاجر به امریکا و از اسطوره‌ها و افسانه‌های عهد عتیق گرفته شدند. مانند «سوپرمن» که از دنیایی دیگر آمد و بسان یهودیان جامعه امریکای اوایل قرن بیستم، عنصری بیگانه و غریبه به شمار می‌رفت که در نقش یک منجی دنیا را از نابودی نجات می‌بخشید.

شخصیت «سوپرمن» در سال ۱۹۳۳ به صورت داستان‌مصور (کمیک استریپ) توسط دو جوان یهودی به نام‌های «جری سیگل» و «جو شوستر» براساس اسطوره‌های عهد عتیق خلق شد. سوپرمن در واقع نشانه رؤیاهای امریکا جدید بود که توسط اشراف یهود شکل می‌گرفت و به جامعه سنتی امریکا القا می‌شد که آنها نیاز به قهرمانانی خارج از اجتماع خود دارند، قهرمانانی که از دنیای دیگر آمده‌اند. بعد از آن، در ۱۹۶۰ ر یهودی دیگر به نام‌های «استملی مارتین لیبر» (بعدهاً به «استن لی» شهرت یافت) و «جیکوب کرتزبرگ» (مشهور به «جک کریبی») با نشریه‌ای به نام «تایم لی»، شروع به خلق سوپرهیرو یا ابرقهرمان‌هایی در قالب انتشار داستان‌های مصور یا کمیک‌بوک کردند و با موفقیت این کمیک‌بوک‌ها، نام نشریه «تایم لی» به «مارول کمیکس» تغییر یافت که بعدها کمپانی «مارول» بر همین اساس شکل گرفت و خیل عظیم کمیک‌استریپ‌ها یا انیمیشن و کارتون و سپس فیلم‌ها و سریال‌های متعدد از آن شخصیت‌های سوپرهیرو یا ابرقهرمان تولید شد.

سوپرمن پسر یهودی از بروکلین نیویورک

روزنامه اسرائیلی «هاآرتص» در همان مقاله تحقیقی سال ۲۰۰۹، پاسخ یک جمله‌ای خود درباره سوپرهیروها یا فوق‌قهرمان‌ها و آرزوهای خالقان آنها را این‌گونه تشریح کرد: «… این قهرمان‌ها بسیار نیرومند بودند با قدرت‌های استثنایی. این قهرمان‌ها، افرادی بیگانه بوده یا مثل سوپرمن از فضا آمده بودند و تلاش می‌کردند امریکا را به مسیر اصلی خود بازگردانند. آنچه مفسران آن را با وضعیت مهاجران آن زمان مرتبط می‌دانند…»
ه‌ارتص به داستان نشریه Mad Magazin درباره سوپرمن اشاره کرده و با این جملات مطلب خود را تکمیل کرده است که: «… داستانی در این مجله مربوط به سال ۱۹۹۴ چاپ شده که سوپرمن را به عنوان پسر یهودی هیمن و دوریس فیلدستین از منطقه بروکلین نیویورک معرفی کرده که حتی روی لباسش، ستاره شش پر داوود (نشان صهیونیست‌ها) نقش بسته است…»

به نقل از اینستاگرام سعید مستغنی

مراسم تشییع پیکر شهید محمد قنبری، شهید مدافع امنیت با حضور اقشار مختلف جامعه در ایذه برگزار شد.
۱ مهر